

Rapport

Datum: 25 mei 2007

Rapportnummer: 2007/104

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat:

1. een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht op 1 september 2006 heeft geweigerd om verzoekers broer bij een gesprek aanwezig te laten zijn;
2. een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht, zonder overleg vooraf, een gesprek op 1 september 2006 heeft georganiseerd tussen verzoeker en een mogelijke verdachte in verzoekers strafzaak.

Voorts stelt de Nationale ombudsman - met gebruikmaking van de in de Algemene wet bestuursrecht neergelegde bevoegdheid tot onderzoek uit eigen beweging - een onderzoek in naar:

3. de wijze waarop de klachtbrief van verzoeker van 12 september 2006 over het voorgaande is afgehandeld en met name of hierbij is gehandeld conform hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht.

Beoordeling

Op 21 november 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer E. te Utrecht met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoeker maakte van die gelegenheid geen gebruik. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Algemeen

Door verzoeker werd op 17 juni 2006 aangifte gedaan van smaad. Door politieambtenaar K. werd een onderzoek ingesteld. Uiteindelijk werd in samenspraak met het Openbaar Ministerie besloten om de zaak te seponeren. K. nodigde verzoeker uit om op 1 september

2006 op het politiebureau over de zaak te praten. Verzoeker ging samen met zijn broer naar het politiebureau.

I. Ten aanzien van het niet aanwezig laten zijn van verzoekers broer tijdens een gesprek op 1 september 2006

Bevindingen

1. Op 1 september 2006 meldde verzoeker zich samen met zijn broer aan de receptie van het politiebureau. Hij liet weten een afspraak te hebben met mevrouw K. Mevrouw K. ontving samen met haar collega, de heer Ke., verzoeker en zijn broer. Verzoeker werd uitgenodigd om plaats te nemen in één van de spreekkamers.

2. Verzoeker gaf aan dat hij wilde dat zijn broer bij het gesprek aanwezig zou zijn. Dit werd door K. geweigerd. Volgens verzoeker verhief zij daarbij haar stem en was zij arrogant en autoritair. Uiteindelijk is verzoeker zonder zijn broer de spreekkamer ingegaan.

3. Op 12 september 2006 diende verzoeker een klacht in bij de korpschef van het regionale politiekorps. Hij klaagde erover dat zijn broer niet bij het gesprek aanwezig mocht zijn. Bij brief van 27 november 2006 oordeelde de plaatsvervangend korpschef namens de korpsbeheerder de klacht van verzoeker niet ontvankelijk.

4. Op 21 november 2006 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman.

5. In haar reactie op de klacht liet de korpsbeheerder bij brief van 24 januari 2007 de Nationale ombudsman weten de klacht niet gegrond te achten. Volgens de korpsbeheerder had politieambtenaar K. terecht geweigerd om verzoekers broer niet bij het gesprek aanwezig te laten zijn. K. had laten weten het niet noodzakelijk te vinden dat verzoekers broer bij het gesprek aanwezig was. Volgens K. was het de bedoeling om een één op één gesprek te voeren tussen verzoeker en de verdachte. Verder liet K. weten dat de gespreksruimte niet groot genoeg was om ook verzoekers broer bij het gesprek aanwezig te laten zijn.

6. Op de hem toegezonden reactie van de korpsbeheerder werd door verzoeker niet gereageerd.

Beoordeling

7. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen.

8. Door K. is naar voren gebracht dat het haar expliciete bedoeling was om een één op één gesprek te laten plaatsvinden tussen verzoeker en de verdachte. Ook gaf K. aan dat verzoeker de Nederlandse taal voldoende machtig was om het gesprek zonder zijn broer te kunnen voeren. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat K. in redelijkheid kon weigeren om verzoekers broer bij het gesprek aanwezig te laten zijn, nu verzoeker geen goede redenen heeft aangevoerd waarom zijn broer wél bij het gesprek aanwezig moest zijn. Door te weigeren om verzoekers broer bij het gesprek aanwezig te laten zijn, is niet gebleken dat K. zich daarmee niet hulpvaardig zou hebben opgesteld. K. heeft hiermee niet gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het door een politieambtenaar zonder overleg laten plaatsvinden van een gesprek tussen verzoeker en de mogelijke verdachte

Bevindingen

1. Toen verzoeker op 1 september 2006 de spreekkamer inging, zag hij dat ook de verdachte in zijn strafzaak in de spreekkamer aanwezig was. Dit was verzoeker niet vooraf verteld. Verzoeker verkeerde in de veronderstelling dat hij het gesprek alleen met mevrouw K. zou voeren.
2. Na afloop van het gesprek liet mevrouw K. aan verzoeker weten dat ze het betreurde dat het gesprek niet lekker was verlopen. K. gaf verder aan dat ze verzoeker vooraf had moeten laten weten dat de verdachte bij het gesprek aanwezig zou zijn.
3. Op 12 september 2006 diende verzoeker een klacht in bij de korpschef van het regionale politiekorps. Hij klaagde erover dat hij zonder vooraf gewaarschuwd te zijn, werd geconfronteerd met de verdachte in zijn strafzaak. Bij brief van 27 november 2006 oordeelde de plaatsvervangend korpschef namens de korpsbeheerder de klacht van verzoeker niet ontvankelijk.
4. Op 21 november 2006 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman.
5. In haar reactie op de klacht, liet de korpsbeheerder bij brief van 24 januari 2007 de Nationale ombudsman weten de klacht niet gegrond te achten. Volgens de korpsbeheerder had K. diverse malen letterlijk aan verzoeker verteld dat zij inderdaad vooraf verzoeker op de hoogte had moeten stellen van de aanwezigheid van de verdachte. Volgens de korpsbeheerder gaf K. hiermee aan dat zij hiermee haar excuses aanbood, ook al had zij deze excuses niet letterlijk aangeboden.
6. Op de reactie van de korpsbeheerder werd door verzoeker niet gereageerd.

Beoordeling

7. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

8. Met de korpsbeheerder en mevrouw K. is de Nationale ombudsman van oordeel dat K. verzoeker vooraf had moeten informeren over de aanwezigheid van de verdachte bij het gesprek. Het is niet beleefd om verzoeker onverwacht en onvoorbereid te confronteren met de verdachte uit zijn strafzaak. Verzoeker ging er van uit dat hij een gesprek zou hebben met alleen mevrouw K. Door verzoeker niet vooraf te informeren heeft K. gehandeld in strijd met het beginsel van fair play. Dat K. excuses zou hebben gemaakt, door direct na afloop van het gesprek te erkennen dat zij verzoeker vooraf had moeten informeren over verdachte's aanwezigheid, doet hier niks aan af.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van klachtbehandeling

Bevindingen

1. De Nationale ombudsman heeft ten slotte uit eigen beweging een onderzoek ingesteld naar de wijze waarop de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht bij de behandeling van verzoekers klacht toepassing heeft gegeven afdeling 9.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht; aan de korpsbeheerder werden aanvullende vragen gesteld.

2. Bij brief van 27 november 2006 verklaarde de korpschef namens de korpsbeheerder de klacht van verzoeker niet ontvankelijk. Volgens de korpschef had verzoeker onvoldoende belang bij de behandeling van zijn klacht, nu hij op voorhand weigerde in te stemmen met een bemiddelingsgesprek en weigerde het verslag van het interview, dat door de klachtinspecteur was opgesteld, goed te keuren.

3. In reactie op het onderzoek uit eigen beweging van de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder bij brief van 24 januari 2007 weten de klacht niet gegrond te achten. De korpsbeheerder schreef:

"De klacht is niet verder in behandeling genomen op grond van artikel 9:8, lid 2 (van de Awb, zie Achtergrond, onder 1.; N.o.): "het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van klager kennelijk onvoldoende is." Dit kennelijk belang is in artikel 10, lid 2 van de Klachtenregeling Politie Utrecht 2004 (zie Achtergrond, onder 2.) mede geïnterpreteerd als: het NIET meewerken aan een goede uitvoering van de behandeling van de klacht."

Volgens de korpsbeheerder valt onder "niet meewerken" in ieder geval het op voorhand al niet instemmen met een bemiddelingsgesprek of het weigeren het verslag van het interview goed te keuren.

Beoordeling

4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

5. Een bestuursorgaan dient zorg te dragen voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten. Voor de reactie op een schriftelijke klacht regelt afdeling 9.1.2. van de Awb een procedure van klachtbehandeling. Afdeling 9.1.2. bevat dwingend recht. Wordt die procedure doorlopen, dan is daarmee in beginsel voldaan aan het vereiste van behoorlijke behandeling van de klacht.

6. Ingevolge artikel 9:8 van de Awb kan de korpsbeheerder de klacht buiten behandeling laten indien het belang van klager kennelijk onvoldoende is. Volgens de klachtenregeling van de politie Utrecht kan de klacht eveneens buiten behandeling worden gelaten indien klager weigert mee te werken aan de klachtbehandeling. Volgens de korpsbeheerder is daarvan sprake wanneer verzoeker niet wenst mee te werken aan een bemiddelingsgesprek.

In rapport 2006/377 overwoog de Nationale ombudsman het volgende:

"De Nationale ombudsman merkt verder nog op dat een (bemiddelings)gesprek op zichzelf doorgaans bijdraagt aan een goede klachtbehandeling en dat het om die reden jammer is dat verzoeker niet op die uitnodiging is ingegaan. Maar dat het afslaan van een uitnodiging voor zo'n gesprek geen reden mag zijn om een klacht niet te behandelen."

De Nationale ombudsman oordeelt dat de korpschef in dit geval ten onrechte namens de korpsbeheerder verzoeker niet ontvankelijk heeft verklaard, wegens het niet willen instemmen met een bemiddelingsgesprek.

7. Met betrekking tot het goedkeuren van het verslag van het interview overweegt de Nationale ombudsman als volgt. Het niet willen goedkeuren van het verslag wil niet zeggen dat verzoeker weigert mee te werken aan de klachtbehandeling. Dit brengt niet mee dat de korpschef niet namens de korpsbeheerder op de klacht van verzoeker kan beslissen. De korpschef had de klacht formeel in behandeling moeten nemen, in plaats van verzoeker niet ontvankelijk te verklaren.

8. Door verzoeker niet ontvankelijk te verklaren, wegens het niet willen meewerken aan een bemiddelingsgesprek en het weigeren om goedkeuring te geven aan een verslag, heeft de korpschef gehandeld in strijd met het vereiste van fair play. De Nationale

ombudsman ziet hierin reden tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht, is
gegrond ten aanzien van:

het niet vooraf meedelen door een politieambtenaar dat de verdachte uit verzoekers strafzaak bij het gesprek van 1 september 2006 aanwezig zou zijn, wegens schending van het vereiste van fair play;

niet gegrond ten aanzien van:

het niet aanwezig laten zijn van verzoekers broer tijdens het gesprek op 1 september 2006.

De door de Nationale ombudsman uit eigen beweging onderzochte gedraging ten aanzien van de klachtbehandeling is niet behoorlijk, wegens schending van het vereiste van fair play.

Aanbeveling

De beheerder van het regionale politiekorps Utrecht wordt in overweging gegeven te bevorderen dat artikel 10 van de Klachtenregeling Politie Utrecht 2004 zo wordt aangepast dat een klacht niet langer buiten behandeling wordt gelaten indien een verzoeker geen medewerking verleent.

Onderzoek

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 21 november 2006 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 22 december 2006.

Standpunt van de korpsbeheerder van 24 januari 2007, met bijlagen, waaronder afschriften van op deze zaak betrekking hebbende rapportages.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Afdeling 9.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht (voor zover van belang voor het onderzoek)

Artikel 9:8

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;
- b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
- c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,
- d. waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld;
- e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,
- f. zolang ter zake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en ter zake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.

2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is.

3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld. Artikel 9:12, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing."

2. Klachtenregeling Politie Utrecht 2004

Artikel 10

"1. De korpsbeheerder is niet verplicht een klacht te behandelen voor zover de klacht betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover door dezelfde klager al eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van deze klachtenregeling is behandeld;
  - b. die langer dan één jaar voor indiening van de klacht plaatsvond;
  - c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden;
  - d. waartegen door de klager beroep kan of kon worden ingesteld;
  - e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter is onderworpen dan wel onderworpen is geweest;
  - f. zolang ter zake daarvan een disciplinair onderzoek loopt;
  - g. zolang ter zake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en ter zake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.
2. De korpsbeheerder is ook niet verplicht een klacht te behandelen als het belang van klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is. De korpsbeheerder is evenmin verplicht een klacht te behandelen indien de klager geen medewerking verleent aan het onderzoek naar de klacht.
3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk maar uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van de schriftelijke klacht, schriftelijk en gemotiveerd in kennis gesteld. De klager wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid om vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman."